

Prof. Univ. Dr. Sebastian Barbu Bucur, veșnicia credinței

(Grigore Constantinescu – 1 aprilie 2015)

Binecuvântarea și bunăcântarea s-a îmbinat fericit într-un destin de excepție, cel al minunatului părinte profesor universitar dr. Sebastian Barbu Bucur, care ne-a părăsit acum, în preajma sărbătorilor pascale, cernind sufletele noastre. Am avut privilegiul de a-i fi contemporani, de a-i cunoaște, într-o oarecare măsură, opera științifică și de creație care l-a impus drept un renumit bizantinolog, savant de faimă internațională, Doctor Honoris Causa al Facultății de Teologie din Craiova (2001) și al Academiei de Muzică „Gh. Dima” din Cluj-Napoca (2005), distins în anii 1998 și 2008 cu Crucea Patriarhală.

Multe gânduri și fapte i-au luminat existența până la vârsta patriarhală, sinteză bogată în semnificațiile acestei vieți trăite în rugăciune. A luptat pentru învățământul religios universitar, pentru afirmarea unor tinere generații care să preia de la el învățătura creștină. Peregrin al documentelor muzicii bizantine de pretutindeni, Sebastian Barbu Bucur și-a odihnit gândul într-o fără de cruțare muncă de cercetare care l-a purtat prin lăcașuri de cult, biblioteci cu mărturii și însemnări rare. Părintele profesor era stăpânit de neliniștitoarea realitate a faptului că documentele teoretice și muzicale religioase, de sorginte spirituală românească, se află, majoritar, altunde decât pe plaiurile țării noastre. După mărturisirile sale, „dragostea pentru muzica psaltică mi-a îndrumat pașii pe cărările Athosului”. Popasurile, meditațiile, căutările, revenirile la Muntele Sfânt i-au adus lumina descoperirilor de străveche credință autohtonă, descifrările neștiutelor până la el manuscrise, care au întărit învățătura credinței drepte în Dumnezeu și Ortodoxie. Sufletul său s-a deschis astfel spre orizontul minunatelor cântări izvodite din propria sensibilitate sau preluate din tezaurul muzicii creștine, glăsuite împreună cu corala „Psalmodia”. O întreagă pleiadă de prețuitori, mai demult sau acum, au scris și vorbit despre personalitatea sa, adevărată arhitectură de fapte, credință și gând creștinesc. Pentru cine știe ce a realizat Magister Sebastian Barbu Bucur, scrierile sale adaugă încă multe, de-abia acum aflate. Nu l-a oprit nicio suferință, a știut să învingă neodihna. Bogată viață, sub harul nobilei vocații a credinței, iată imaginea multiplă ce se alcătuește într-un pilduitor semn de admirație și respect pentru această existență care dă înțelesul adresării tradiționale de „prea fericitul”, ce îi luminează chipul și nobila modestie a iubirii călăuzite de ideal.

Să-l odihnească Bunul Dumnezeu în Pace, Lumină binecuvântată și Liniște, asemenea plaiurilor mănăstirii Cheia, unde și-a găsit acum drumul către veșnicie.